

LA XOCOLATA DEL LLORO

Mots Indians · Begur 2022

Al segle XVIII els indians que havien fet fortuna a Amèrica podien oferir xocolata, que era un producte car, a les visites. I fins i tot al lloro que sovint havien dut de terres americanes. Segons s'explica, si una família començava a no anar tan bé de diners, continuava consumint xocolata, però eliminava la ració del lloro, encara que això impliqués un estalvi mínim. És per això que quan diem «això és la xocolata del lloro» volem dir que es tracta d'una cosa molt poc important o molt secundària.

Tant la xocolata, producte del cacau, com els lloros, van venir d'Amèrica.

I les paraules que hi donen nom, també:

xocolata - del nahua *xocoatl*, de *xoco* 'amarg' i *atl* 'aigua'
o del maia *chokolhaa* 'líquid calent' o 'beguda calenta'

cacau - del nahua *cacáhua*

lloro - del carib *roro*

Diversos pobles americans (olmeques, maies, asteques) consumien xocolata com a beguda. Colom va dur llavors de cacau a Espanya en un dels seu viatges, però aquest producte va trigar bastant a tenir èxit. S'hi va afegir sucre, per combatre'n el gust amarg, i també canyella i altres espècies, i al segle XVII ja era molt habitual a les cases benestants. El Baró de Maldà en prenia cada dia un o dos cops. Els nobles oferien xocolata desfeta a les visites, acompanyada de pa o pa de pessic.